

Frågor och svar

Välkomna. Jag kommer med gudomliga välsignelser, mina kära Guds barn, välsignad är denna stund. Jag ska gärna svara på alla era frågor efter bästa förmåga.

FRÅGA: Detta är en fortsättning på min fråga från förra sessionen, där jag frågade om odödlighetens träd. Ditt svar verkar bara gälla kunskapens träd, eftersom kunskapen om odödligheten måste undanhållas oss för att inte den ska försvaga överlevnadsinstinkten. Det verkar för mig som att odödlighetens träd har att göra med faktumet av och inte kunskapen om den.

SVAR: Kunskap är inte samma sak som vissheten i eller förnimmelsen av odödlighet. Alla religioner lär ut att själen eller anden är odödlig. Kunskapen du samlar in utifrån kan dock inte ge dig den inre vissheten om att odödlighet är en verklighet. Kunskap skiljer sig från visshet, eller förnimmelsen av odödlighetens verklighet, som endast kommer efter ett visst utvecklingsstadium. Kunskap kan ges till alla. Det är då upp till individen huruvida man ska tro på det eller inte. Det finns dock en sak till som jag inte förklarade tidigare. Så länge man lever i överklighetens eller illusionens ofullkomliga värld, är man inte odödlig i en annan bemärkelse – inte bara i den bemärkelse att man måste uthärda den fysiska döden efter varje liv och återfödas och återigen genomgå den fysiska döden, utan också i den bemärkelse att sorg, olycka, mörker, besvikelse, smärta är en liten död varje gång man upplever dem. Så länge du inte har arbetat dig ut ur detta mörker, som är ett resultat av misstag, kan du inte vara i det eviga livet – i ordets högre bemärkelse. I den bemärkelsen ska odödlighet förstås som en beständig lycka och glädje. Vad som också menas med odödlighetens träd är förnimmelsen av och vetskapen om att detta existerar.

FRÅGA: I det förra föredraget sa du i samband med att medvetandet höjs, att vi inte längre kommer att vara rädda för onda människor. Men hur kan jag inte vara rädd för mord, rån och alla sådana gärningar? Detta utgör fortfarande en verklighet. Vi känner fortfarande effekten av allt detta.

SVAR: Jag inser att svaret på den här frågan inte är lätt att förstå för alla som lever i en sådan rädsla. Vad som än kan sägas, kommer bara att höras som ord. Men när du når fram till kärnan av

dina inre konflikter, till orsakerna till den här rädslan, kommer du att se vägen och erhålla förståelsen för hur och varför du inte behöver vara rädd för något, även innan du i själva verket är fri från rädslan. Du ser åtminstone vägen.

När du upptäcker dina felaktiga slutsatser i samband med en viss rädsla, ser du att den här vägen tydligt pekar på att du inte behöver vara rädd. När du har erhållit den fulla förståelsen av vad eget ansvar innebär, löser rädslan upp sig på grund av att du utan tvivel vet att du aldrig är beroende av andra människors nycker; du utsätts aldrig för kaotiska tillfälligheter. Fram till dess kommer allt som kan sägas i den här frågan att vara en teori. Men att vara rädd är inte meningsfullt. Den frihet och trygghet som erhålls genom ett fullständigt eget ansvar, är något som inte kan förmedlas genom ord. Det måste upplevas. Den sunda själen kommer inte att frammana motgångar, eftersom den har den inre vilja att vara lycklig och inte vill fly från livet på något sätt. Alla former av motgångar är i verkligheten ett svar på era destruktiva impulser, oavsett hur dolda och omedvetna de är.

Att ha orsakat ett missöde eller en tragedi bör uppfattas inte bara i bemärkelsen av vedergällning, ett förtjänat öde, utan i bemärkelsen att den inre viljan på något sätt fungerar självdestruktivt. När du väl har funnit orsaken till att du omedvetet bär på destruktiva tendenser och önskningar, kommer du att förändra dem med förståelsen av att de inte är någon lösning, och som en följd av det kommer du att känna dig trygg. Närhelst du känner dig otrygg, är det så på grund av dig själv, aldrig på grund av andra. Det sistnämnda är en av mänsklighetens största illusioner.

Vissa av mina vänner som har fått tillräcklig insikt i sig själva har en viss förståelse för dessa ord.

Låt mig också säga detta: En sinnessjuk person kommer att ha rädslor som den tillräkneliga personen inte har. Dessa rädslor är mycket verkliga för den förstnämnda. Ju friskare och sundare en person är, andligt och emotionellt, desto mindre rädsla kommer den person att ha. Detta beror på frånvaron av de självdestruktiva tendenserna eller den inre viljans negativa aktivitet. Ju mer tillit du har till dig själv, desto mer kommer du att lita på livet som helhet. Men detta självförtroende kan endast komma med lösningen på inre konflikter och avvikelser.

Till den som har en sådan rädsla skulle jag vilja föreslå att du undersöker exakt varför du är rädd för just sådana händelser och inte för så många andra möjliga missöden i livet. Sätt koncisa ord på dessa tankar eller känslor. Du kommer att hitta en mer specifik och mer personlig anledning än den allmänna rädslan som du nämnde här. När du hittar din specifika anledning, kommer du att förlora den här rädslan. Utan detta personliga sökande kan du i bästa fall förstå mina förklaringar i ditt intellekt, men rädslan kommer att bestå eller komma till uttryck på ett annat sätt.

FRÅGA: I detta sammanhang skulle jag vilja fråga: Antag att jag skulle bli attackerad av en mördare och skulle överleva. Skulle jag inte i detta ögonblick dock uppleva en fruktansvärd rädsla och chock, även om jag inte är rädd just nu?

SVAR: Jo, naturligtvis. När det händer något som smärta eller chockar dig, kan du inte undgå att befinna dig i någon form av disharmoni. Detta är mänskligt. Ingen människa kan vara tillräckligt utvecklad för att vara fri från detta. Men detta var inte min poäng. Jag talade om den irrationella rädslan för att bli mördad. Man kan endast närma sig friheten i etapper. Det första steget som du kan hoppas uppnå, är att befria dig från rädslan för att något skulle kunna hända även om det inte finns någon speciell anledning eller indikation på att det kommer att ske. Men när något sker, eller sannolikt kommer att ske, då kan du inte förvänta dig att ta detta med jämnmod.

Låt oss nu beakta vad inställningen skulle vara hos en relativt frisk person. Han eller hon vet att livet ibland medför olycka och smärta. Det medför också ofrånkomligen fysisk död. En del av att acceptera livet är att acceptera oundviklig smärta och död. Den friska personen kommer inte att vara överdrivet rädd för dessa eftersom den personen har accepterat dem. Dessa saker förlorar sin fasa när acceptansen väl har infunnit sig på grund av en förståelse. Om det nu finns en särskild skräck när det gäller att bli mördad, men det inte finns någon sådan rädsla, eller mycket lite rädsla, för döden på något annat sätt, måste det finnas en särskild anledning. Döden kan vara mer smärtsam i en långsam tärande sjukdom eller i en olycka. Mord kan vara en snabbare och mindre smärtsam död än andra former. Om andra former av döden mer eller mindre accepteras och inte är orimligt fruktade, medan att bli mördad är det, kan ledtråden ligga i den faktorn att man tvingas in i något mot sin vilja, mot Guds vilja, mot all ordning och rättvisa. Rädslan handlar således i själva verket om att vara hjälplöst utsatt för en ond kraft och inte så mycket om smärta och död. Om barnet i dig mognar, kommer du oundvikligen att inse att du är din egen herre, att du inte behöver ge efter för en "starkare" person. Du kanske behövde det när du var barn, men som vuxen gäller inte barndomssituationen längre. När du väl inser detta och tillämpar det på ditt känsloliv, kanske du upptäcker att det som du i själva verket var rädd för inte var att bli mördad, utan att du inte har någon rätt till självstyre. När du förstår din rätt till självstyre, förlorar andra sin makt över dig.

När den här psykologiska konflikten väl har retts ut och du har erhållit en inre mognad i detta avseende, skulle din inställning vara något som liknar detta: "Död och smärta är ovälkommet. En dag kommer döden till mig. Jag tänker inte på det nu. På vilket sätt den kommer vet jag inte. Jag vill inte ens veta. Men jag har tillräcklig tillit till mig själv, till min emotionella hälsa, att när tiden är inne, kommer jag att kunna gå igenom allting som livet för i min väg, då jag vet att det är omöjligt att jag ska behöva bära mer än jag kan bära." Detta är den sunda inre inställningen, utan att ens tänka på den.

FRÅGA: Min fråga handlar om en situation som är starkt laddad med känslor i vår tid med dess världskonflikt. Kan jag be om lite tålmod så att jag har möjlighet att uttrycka frågan.

För att förse mänskligheten med livets nödvändigheter, finns det ett antal ekonomiska arrangemang, men idag dominerar i synnerhet två. Det ena kallas kapitalism, det andra kallas kommunism. I och med att de är arrangerade, är de uppenbarligen föremål för förändringar för att tillgodose de varierande vedermödor som de mänskliga behoven för med sig. Maktthavarna på båda sidor bortser dock, på grund av otålighet och frustration, ibland från Guds lagar och försöker med tvång och egentillverkade lagar att säkra arrangemangen som tjänar deras intressen. Varje instrument för övertalning används för att hjärntvätta massorna om att den ena vägen leder till undergång, den andra till utopi. Passioner väcks och provokationerna tilltar för att förstöra de respektive inflytandesfärerna och för att försvåra för motståndaren. Det kalla kriget är ett faktum. Järnridån separerar världen inte bara geografiskt, utan den ideologiska ridån separerar även broder från broder. För närvarande är ungefär halva världen engagerad i kollektivism och halva världen i individualism.

Helt nyligen påkallade påven en ekumenisk konferens för att sammanföra hela den kristna kyrkan. Vid denna sammankomst uttryckte han specifikt sitt starka motstånd mot kommunism och tycktes göra det till en förutsättning för en kristen enhet att man hatar kommunism. Först och främst frågar jag huruvida detta är kristet och huruvida det stämmer överens med Bibeln, både vad gäller förhållningssättet och vad gäller begreppet. Ordet "kommunism" är besläktat med sådana ord som gemenskap, samhälle och samvälde. Jag tycker att kommunism beskrivs tydligt och rikligt i Bibeln. Jag framför här endast några få verser som stöder detta.

Apg. 4:32, 34, 35: "Alla de många som hade kommit till tro var ett hjärta och en själ, och ingen betraktade något av det han ägde som sitt; de hade allt gemensamt. Ingen av dem led någon nöd... man delade ut åt var och en efter hans behov."

Pred. 5:8: "det är en förmån för ett land att hava en konung som så styr, att marken bliver brukad."¹

Pred. 5:12: "Jag har sett något ont och plågsamt under solen: hopsparad rikedom blir sin ägares olycka."²

¹ Den engelska texten lyder: "the profit of the earth is for all: the King himself is served by the field". Översättningen är hämtad från den svenska bibelöversättningen från 1917, där den utgör vers 5:8 och inte 5:9 som frågeställaren hänvisar till. I Bibel 2000 är denna vers struken på grund av att tolkningen är osäker. Övriga bibelcitat i föredraget är hämtade från Bibel 2000. Övers. anm.

² Frågeställaren hänvisar till vers 5:13, vilket motsvarar vers 5:12 i den svenska Bibeln. Övers. anm.

Matt. 6:19: ”Samla inte skatter här på jorden...”.

Matt. 19:24: ”Det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.”

Min fråga är mångfaldig, men jag ska reducera den till följande: Hur ser ni i andevärlden på den här konflikten och vad kan vi göra för att lösa den?

SVAR: Jag ska berätta hur vi ser på denna konflikt. Som jag redan har antytt en tid tillbaka, är världskonflikten en exakt duplicering av den individuella konflikten. De komponenter som vi ständigt observerar mellan två eller flera människor, spelar på liknande sätt en roll i nationernas konflikter. Liksom i de individuella konflikterna, är det också så i världskonflikterna att den ena sidan ofta har mer påtagligt fel än den andra – och samtidigt har båda fel. Ideologiskt sett är ingen av dessa två sidor idealisk. Men ur ett andligt perspektiv är det du kallar kommunism inte vad som menas i Bibeln, för de grundläggande andliga inställningarna och lagarna saknas helt i det som idag kallas kommunism. För det första ses mänsklighetens frälsning endast genom materiella lösningar och så kan det aldrig vara. För det andra räknas inte individen i denna ideologi. Individen förmodas tjäna staten och staten intar formen av en gud. Individen har ingen rätt till självständighet och frihet, inte ens i det yttre. Några få makthavare tar själva på sig att vara domare beträffande vad som är bra och vad som är dåligt för individen, inte bara genom att kränka personens eget uttryck, utan också genom att undergräva känslan av eget ansvar, vilket andligt sett är den mest skadliga tänkbara handlingen. Vi är mindre bekymrade över individens bristande välbefinnande än över den förlamande effekten detta har på själen.

Ideologin i den så kallade fria världen ligger därför närmare det som är hälsosamt ur andlig synvinkel, trots de många ofullkomligheter som vid denna tidpunkt i den allmänna mänskliga utvecklingen är oundvikliga helt oavsett. Dessa ofullkomligheter i varje system antar många former och vardera har en särskilt stark effekt på den andra sidan. Det är precis som i en träta mellan två människor. Om A har mer rätt än B, kommer A:s mest dolda brister och svagheter att ha en särskild effekt på B och B kommer att fokusera hela sin uppmärksamhet på dessa brister, samtidigt som de goda kvaliteterna och punkterna där A har rätt förbises.

Frälsningen kan i sista hand bara ligga i den egna utvecklingen. Om fler och fler skulle gå på en sådan väg, skulle det ha ett enormt inflytande på mänskligheten som helhet, ett inflytande som ni inte kan föreställa er. Om världens ledare skulle befinna sig på en sådan väg, skulle ni säkert leva i en helt annan värld, även om det inte skulle garantera en värld utan konflikter. Ni skulle fortfarande ha konflikter; blindheten övervinns inte så snabbt. Men konflikterna skulle ha en större chans att lösas på ett fredligt och konstruktivt sätt för båda sidor. Den som inte först tittar på

sig själv för att finna hur man bidrog till disharmonin, befinner sig inte riktigt på denna väg. Om de befinner sig på denna väg och de iakttar det väsentliga och kärnan i den, kan naturligtvis ingen stor tragedi inträffa, åtminstone inte för den som iakttar denna grundläggande regel. Dess iakttagande ger en viss objektivitet och obundenhet från ens egen inblandning och ens egna intressen – yttre, medvetna, materiella eller inre, omedvetna, känslomässiga intressen.

Världsfred och harmoni kan endast komma genom att fler och fler människor följer en sådan väg som leder till självkänedom, till att man förstår sina innersta motiv och känslor – särskilt de ansvariga människorna. Det kommer, det sprider sig, mina vänner. Dagen kommer när åtminstone världens ledare, de människor som har ansvarsfulla positioner, kommer att behöva genomgå en slags undervisning där de erhåller en viss grad av självförståelse. Innan de tar på sig någon ansvarsposition, kommer de att behöva genomgå en omfattande kurs för att möta jaget, för att läka de sjuka strömmarna, för att hjälpa spädbarnet i dem att mogna. Detta skulle göra det möjligt för dem att driva sina frågor på ett helt annat sätt.

FRÅGA: Är det möjligt att en karmisk verkan av en tidigare inkarnation visar sig först efter den andra eller tredje efterföljande inkarnationen och inte i just den nästföljande?

SVAR: Ja, det är verkligen möjligt. Om människor inte vet det som ni vet, inte gör det som ni gör och bortser från det egna ansvarets betydelse, finns det en gräns för hur mycket de kan åstadkomma under en livstid. Ibland löser människor inte någonting alls. Så i stället för att arbeta av verkningarna från tidigare inkarnationer, ackumulerar de och samlar på sig nya förvecklingar utöver deras olösta konflikter. När konflikterna inte löses, skapar de nya konflikter i ständigt växande kedjereaktioner. De kommer därmed inte att kunna lösa upp hela kedjan i den efterföljande inkarnationen. Det mesta som kan förväntas är att de löser problemens problem, om ni förstår vad jag menar. Och först i ett senare liv kan de göra mer för att slutföra reningsarbetet. Det är att hoppas att reningsarbetet då kommer att sträcka sig över flera inkarnationer där de inte ansamlar nya konflikter på grundval av de gamla. Detta händer i själva verket ofta!

Kom ihåg vad jag sa i föredraget om återfödelse, om hur anden förbereds, hur vissa konflikter blir kvar på ytan av det omedvetna sinnet, som omgivningen för fram. Men djupare konflikter, som finns från tidigare inkarnationer, långt tillbaka, förblir djupare dolda. Endast om du löser allting som du hade kommit för att lösa och det fortfarande finns tid kvar på jorden, kan något av de djupare begrävda konflikterna då bryta igenom. Annars skulle de förbli i själen tills nästa inkarnation.

FRÅGA: Skulle positiv karma också fungera på detta sätt?

SVAR: Ja, det skulle den. Den bygger på precis samma princip. Ett gott resultat som du har erhållit, den goda verkan av en god sak inom dig, kan utgöra ett hinder för dig vid just denna tidpunkt. Du kanske med detta positiva finner det omöjligt att lösa de ansamlade dåliga verkningarna du har orsakat. Den kan därför ligga kvar och utnyttjas vid en tidpunkt då den inte kommer att utgöra ett hinder.

FRÅGA: När man ser att alla människor är fallna andar med många och långvariga bilder, felaktiga slutsatser, falska föreställningar, tvångsmässigheter och så vidare, som alla är sammanvävda i vår själsbild och i hela vår inre personlighet, kan det finnas någon enskild viktig handling eller ett konstant mönster, en vana eller läggning inom oss som uteslutande har sunda motiv?

SVAR: Den här frågan är inte lätt att svara på. Ja och nej. Det beror på ur vilken vinkel eller från vilken utsiktspunkt man ser det. Om du betraktar hela själsmekanismen, med alla dess strömmar, inställningar och tendenser, finns det inte någonting som är separerat. Allting fungerar som kuggar i ett hjul, liksom ett litet hjul får det andra att röra på sig. Men om du fokuserar din uppmärksamhet på en enskild ström, kan den strömmen i sig vara frisk. Den kan vara helt ljus, utan något mörker, utan någon skugga, och du finner på så sätt en god kvalitet som manifesteras på ett fullkomligt friskt sätt. Strömmen och manifestationen är oförorenad, oförfalskad, ofördärvad. Men samma goda kvalitet kan inom ett annat område av ditt känsloliv påverka en osund ström och kan bidra till en förvrängning, så att förvrängningen förstärks av den goda kvaliteten. I ett sådant fall förstärker den goda kvaliteten inte bara en dålig kvalitet, utan den blir också en förvrängning i sig. Om vi fokuserar vår uppmärksamhet på vissa områden av ert väsen, kommer vi att finna många sådana ljus – för vi ser således det som är oförorenat. Men på det hela taget är allting förbundet med vartannat.

FRÅGA: Jag vill fråga om hypnos. Det har varit många kommentarer i pressen på senare tid om de möjliga skadliga effekterna på de hypnotiserade personerna. Vill du berätta lite om det?

SVAR: Det kan naturligtvis ha skadliga effekter. Samma sak gäller för allting annat. Hypnos är inte något bra eller dåligt i sig. Det beror på hur den används. Många beaktanden spelar en roll i avgörandet huruvida den är skadlig eller inte. Om oidentifierade, själviska, fåfängliga motiv exempelvis spelar in, kan effekten vara dålig. Yttre själviska motiv, fullt igenkända av hypnotisören, kan i själva verket vara mindre skadliga än de icke igenkända motiven. En person som utövar hypnos för att utnyttja andra kan därför ibland göra mindre skada än den som är medveten om de bästa motiven, men omedveten om vissa osäkerheter som ger upphov till en särskild läggning för att lindra den här osäkerheten genom att vinna makt över andra.

Detta gäller inte bara för psykets områden, det är lika viktigt för alla slags lärare eller personer som har inflytande över andra. Och samtidigt, en skada kan inte komma till en annan person vars inre vilja inte framkallar det på grund av självdestruktiva tendenser. En självdestruktivitet kommer alltid att veta hur man finner destruktivitet. Den kommer, om så behövs, att lyckas ”klämma” ut den ur en person som annars har ett minimum av den, men som just i detta fall visar upp det maximala som han eller hon är kapabel till för att det har utlösts av självdestruktiviteten. Detta är de psykiska krafternas synbarligen mystiska, men i realiteten mycket verkliga lagar och mekanismer. Denna vetenskap kommer att ge er en känsla av den synbarliga motsägelsen, pusslet att räkna ut hur man å ena sidan bör vara försiktig och känna sig ansvarig, medan man å andra sidan bör veta att ingenting motigt kan hända godtyckligt. Men detta får inte leda till att man obetänksamt bara går på.

Vi kommer alltså alltid tillbaka till vikten av att förstå sig själv. Man behöver inte vara fri från alla sina konflikter innan man kan hjälpa andra. Om detta vore nödvändigt, skulle det inte finnas någon hjälp i den här jordiska sfären. Men den maximala hjälpen finns i förbindelse med en maximal inre frihet. Att vara medveten om sina egna hinder och om deras exakta natur är redan en hel del – och är verkligen sällsynt.

När det gäller hypnosen i sig, beror det också på hur och i vilket syfte den används. Den kan vara till hjälp på ett antal sätt. Men det finns aspekter av den som är skadliga, även om hypnotisören uppfyller de angivna förutsättningarna. Symtom som skulle tjäna personen att hitta orsaken kan exempelvis hypnotiseras bort. Detta kan gälla för både fysiska och emotionella symptom.

Om hypnosen används enbart för att göra livet behagligare för tillfället, utan att försöka hitta de bakomliggande orsakerna, då är den inte konstruktiv. Om den dock används för att ge en viss lättnad medan man fortfarande letar efter de inre orsakerna, eller om den används i syfte att öka en självkänedom, då kan den vara konstruktiv. Allt detta kräver en förståelse och urskillning, omdöme – och utan tvekan en maximal grad av mognad och frihet från sina egna konflikter.

FRÅGA: Jag ville också fråga om effekterna av post-hypnotisk suggestion. Är detta något som dröjer sig kvar?

SVAR: Nej, det dröjer sig inte kvar. Inte om det inte ständigt förnyas. Vad som inte är en del av en persons natur kan inte dröja sig kvar. Glöm inte, det är ingenting annat än suggestion. En suggestion som följer utan att vara en del av personligheten, kan inte ha en bestående effekt. Det finns många andra sätt, metoder, system som fungerar med suggestionens kraft; många metafysiska rörelser gör just det. Effekten måste ständigt förnyas. Annars ebbar den ut. Varje gång den förnyas på ett forcerat sätt, krävs det ett starkare inre bemödande som ofrånkomligen

skapar en inre anspänning. Det bättre sättet att gå till väga är att ta reda på varför det som är önskvärt inte kan frambringas naturligt av personligheten själv utan att göra post-hypnotiska effekter nödvändiga. Om detta kan besvaras och utforskas på ett sätt som går till botten med det, så att en djupare förståelse och insikt uppstår, kommer ingenting att stå i vägen för att frambringa det lyckligare eller mer önskvärda tillståndet som annars frambringas genom suggestion. Men även här finns det förstås undantag. Det finns fall där post-hypnotisk suggestion kan vara konstruktivt och fruktbart.

FRÅGA: Vad avgör personens mottaglighet för hypnos?

SVAR: Förmågan att släppa taget. Förmågan att ge upp jaget med alla dess försvar. En person som hypnos alltid fungerar "dåligt" på, håller sig fast vid de subtila kropparna, vanligtvis på grund av en okänd rädsla. Om hypnosen bara fungerar "dåligt" på personen vid vissa tillfällen, kan skälen dock variera. Ett skäl kan vara brist på förtroende för hypnotisören, även om detta kan vara helt omedvetet. Eller det kan vara att ett olöst problem, en omedveten avvikelse hos hypnotisören, särskilt kan påverka en viss person på grund av att det existerar en motsvarighet. Att hypnos fungerar "dåligt" på en viss person, kan alltså ibland vara en sund, omedveten försvarsmekanism. Om hypnos alltid fungerar "dåligt" på en viss person, indikerar det att det finns ett starkt fasthållande, en allmän rädsla och misstro till livet som helhet som kommer till uttryck på detta sätt. Att vara en person som hypnos fungerar "bra" på behöver inte betyda något, utan detta kan bara vara ett symptom bland många andra. Jag ber er att inte överförenkla genom att tänka att alla som hypnos fungerar "bra" på är fria från ett sådant fasthållande vid jaget, att de inte har någon rädsla eller misstro mot livet. Rädslorna kan visa sig i andra avseenden.

En person som det fungerar alltför bra på, kan ha strömmar som inte är friska. Det kan vara ett tecken på viss obalans. Det kan finnas en stark omedveten benägenhet att förlora makten över jaget, för att det medvetna sinnet håller fast alltför hårt. Detta kan påverka den intuitiva urskillningsförmågan. En sund person skulle samarbeta i vissa fall och inte i andra fall.

FRÅGA: Som du förklarar det, låter det som om det vore önskvärt att bli en hypnotisk person.

SVAR: Det säger jag inte och jag säger inte att det ens är nödvändigt. Jag har just sagt att det i många fall inte är önskvärt. Men oförmågan att aldrig kunna bli hypnotiserad är ett symptom på ett tillstånd som bör undersökas. Samma tillstånd kan även framkalla andra symptom. Det är viktigt att avlägsna orsaken, inte på grund av hypnosen, utan för att det indikerar något. En sådan inre stelhet framkallar skadliga verkningar på andra områden i livet som är viktiga för personen. Jag säger inte att du måste göra det till ditt mål att bli en person som hypnos fungerar bra på. Detta i

sig kan vara helt oviktigt, men om du vet att detta är fallet, betrakta det som ett symptom utan att uppehålla dig vid hypnosen i sig.

FRÅGA: Menar du en person som vill bli hypnotiserad och som inte kan bli det?

SVAR: Uttrycket att hypnosen fungerar "dåligt" på en viss person gäller för människor som inte kan bli hypnotiserade, även om de vill. För de flesta kan det, som jag sa, vara helt onödigt att någonsin uppleva hypnos. De kan gå igenom livet helt lyckliga och friska utan det. Poängen är inte nödvändigtvis att bli en person som hypnos fungerar "bra" på. Poängen är att om en person aldrig kan hypnotiseras, kan detta indikera en stelhet som borde avlägsnas av andra skäl. Precis som att vara en person som hypnosen fungerar alltför bra på, kan indikera att något annat bör avlägsnas.

FRÅGA: Skulle du i allmänhet säga att man bör bortse från hypnos?

SVAR: Nej, det säger jag inte heller. Jag sa att det kan vara konstruktivt om den förstås och används på ett adekvat sätt och om den tjänar till att lösa ens inre konflikter i viss utsträckning, eller om hypnotisörens personlighet är fri i viss grad, utan tvångsimpulser, utan rädslor, utan osäkerheter och känner sig naturlig och avslappnad i livet och med människor.

FRÅGA: Om hypnotisören måste vara fri och personen som ska hypnotiseras måste vara fri, verkar det finnas en hel del att uppfylla innan det blir möjligt.

SVAR: Personen som hypnotiseras behöver inte ha sådan inre hälsa. Personen kanske söker hjälp för att bli fri. I vissa fall kan hypnos hjälpa till i den riktningen. Man kan vara en person som hypnos fungerar "bra" på och fortfarande behöva hjälp på många andra sätt. Att vara en person som hypnos fungerar "bra" på betyder som sagt inte att man är emotionellt frisk och har en inre frihet. Samma sak gäller för en analytiker, som också behöver vara relativt fri och emotionellt mogen. En analytiker, liksom en hypnotisör, måste inte vara helt fullkomlig och renad, men det måste finnas en viss grad av inre balans, med åtminstone en medvetenhet om var de största svårigheterna i jaget finns. När det gäller patienten, eller personen i fråga, är villigheten att göra det, allt som är nödvändigt. Den yttre villigheten är otillräcklig i båda fallen. Den inre villigheten måste vara större än det inre motståndet. Annars är framgång omöjlig.

För att göra det helt klart, vetenskapen om var och varför man fortfarande är ofri är mycket viktig och hypnotisören kan hjälpa till, även om han stöter på ett problem hos personen som även han har. Hjälpen som hypnotisören ger kommer då också att hjälpa dennes eget problem. Och genom självhjälp, hjälper hypnotisören ytterligare den andra personen. Men för att kunna göra det, måste

man till att börja med vara medveten om konflikten. Om den medvetenheten inte finns, kan hjälpen inte ges, åtminstone i just den här konflikten, som mycket väl kan vara en särdeles viktig konflikt för patienten. Man behöver inte ha övervunnit alla sina konflikter innan man kan hjälpa andra, men man behöver förstå deras essens.

FRÅGA: När vet en hypnotisör att han eller hon är redo?

SVAR: De vet detta efter att ha upplevt vissa stora genombrott, vissa segrar, vissa lättnader, efter att ha förlorat vissa rädslor, upplevt ett självförtroende som de tidigare inte hade, blyghet som de har övervunnit, och mest av allt den fullständiga förståelsen för sina egna inre konflikter. När de kan upptäcka en viss gemensam nämnare för alla sina olika symptom och problem – inte genom en mödosam tankeprocess, utan för att allting faller på plats som av sig självt, som ett resultat av arbetet som har utförts – då vet de att de är redo.

FRÅGA: Vid ett tillfälle sa du att andlig kunskap som en gång har förvärvats, i någon livstid, aldrig kan förloras. Skulle detta höra hemma under rubriken av svaret som du tidigare gav, att en del av den goda karman kan skjutas upp?

SVAR: Nej, detta är inte samma sak. Vad jag tidigare menade har att göra med goda resultat, ett visst välbehag, betingelser som man har förtjänat, så att säga. Detta kan utgöra ett hinder för utvecklingen. Men den inre kunskapen stannar kvar. Den suddas inte ut. Den skulle aldrig utgöra ett hinder. När du väl har erhållit den genom dina ansträngningar, förblir den hos dig vid alla tidpunkter. Den kommer att hjälpa till att avlägsna kvarvarande okunnighet och blindhet. Kunskapen som du har erhållit kommer alltid att vara din, oavsett omständigheterna i ditt liv.

Jag välsignar er alla, mina käraste vänner, med vår styrka och kärlek, med vår värme. Jag ber er att öppna era hjärtan och försöka känna styrkan som finns precis här i detta rum. Må den lätta er väg och lätta era bördor. Må den ge er styrkan att se in i er själva, att förstå mer och mer av era inre konflikter och misstag som belastar er så onödigt – ni anar inte hur mycket. Ni anar inte hur meningslöst det är att bära den här bördan om ni bara vänder er inåt och undersöker er själva, i stället för att alltid försöka hitta lösningar i det yttre. Ni kommer inte att hitta dem där. Det enda tillfredsställande sättet kan vara genom att se inåt, oavsett hur avlägset sambandet kan se ut vid en första anblick.

Guds välsignelser sänds till er med en särskild tonvikt på att stärka er i den här riktningen. Finn svaren inom er själva, närhelst ni har en konflikt, en oenighet, ett obehag i livet, oavsett hur uppenbar den andra personens brist kan tyckas vara för dig. Finn din egen delaktighet och du kommer att finna frid. Du kommer att ha gjort det enda som är konstruktivt. Jag betonar den här

sanningen om och om igen, för det finns ingenting viktigare eller giltigare för er att använda just nu i era liv.

Ta med er denna tanke, försök att använda er inre vilja mot det målet, mina käraste vänner. Nästa gång ska jag diskutera ett ämne som kommer att vara lite svårt som ämne och i sitt tillvägagångssätt och det borde visa sig vara viktigt för er alla.

Var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19